

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-IP. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodosiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă.

Strambu

Nona Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, Calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și săpune alee, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugai, etc.; ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesses și cosmetice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajul, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburile alee, rădăcini, scoarța, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și migdale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, dragele, elixire, emulsii uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferințelor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Rogat asortiment de cauciucărle și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricii și Chirurgiei, Opticii și Dentisticii, ca : vată și tifon, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomacale, pulversitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, thermometre maxime cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu preșurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an 1 lit 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 6
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anunțurile 1 teu linia. Misa publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL.

G. Coșbuc, Credințe fără rost. — Din «Monitorul Oficial». — /, Legea pentru Cassa rurală. — Th. D. Speranția, Mla de animale. — Crescătorii de găini. — O rugămintă abonaților noștri. — Fl. Davidescu, Imbunătățirea rasei cailor noștri. — D. Toni, Ce fel de «poze» să avem în casă. — De pe Domeniile Coroanei. — Dr. Scripcă, Despre limbrici. — Sfaturi sâtenilor pentru creșterea gândacilor de mătase. — Cronica săptămânii. — Informațiuni.

Corespondență cu cititorii: Ir. Popescu, Leacuri contra tignafesului, a durerilor de pânțec.

Din ziare și reviste: O hârtie de porumb.

Ilustrațiuni: Armăsari de reproducție de pe Dom. Coroanei Segarcea. — Epe cu mânji de pe Dom. Coroanei Segarcea. — Armăsar anglo-arab dela Dobrovăț. — Cal românesc dela Rucăr. — Cal din Dobrogea. — Limbric.

Suplement: Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor. No. 4.

Credințe fără rost.

În Moldova cred oamenii că, dacă pe vreme de săcetă, ei aruncă pe o apă curgătoare o icoană furată, va ploua negreșit. Icoana trebuie s'o furi din biserică, în zorile zilei până a nu se luă roua: Temeiul credinței îl înțelegi lesne, icoana e, chipul o rugăciune călătoare trimisă pe apă apelor. Are poporul multe rugăciuni sau jertfe trimise în lume, ba pe apă, ba pe vânt, cărora eu le zic, «călătoare» ca să le pot adună pe toate sub un nume, căci despre ele vom mai vorbi pe ici pe colo. Așa dar o rugăciune apelor, deaceea trebuie să furi icoana în zori când e rouă, căci roua e ca și ploaia apă căzută din cer. Acum, de obicei să aruncă o icoană, dar într'alte părți aruncă pâne sfințită ori alte lucruri cari pot pluti pe apă. Credința asta deșartă cum vezi, face din Român un tâlhar al lucrurilor sfinte.

De ce trebuie să fie furată icoana de care vorbim? Pentru un cuvânt foarte nărod, dar în deobște crezut de toți Românii. Înainte de a ți-l spune, vreau să te mai încarc cu o credință deșartă, ca să bănuiești tu însu-ți care e acel cuvânt. Crede poporul, că poți scăpa de friguri, dacă o nevastă furată dela bărbatu-său îți toarnă în cap — fără să ști tu —

o doniță cu apă. Lesne ar scăpa lumea de friguri, dacă și-ar găsi leac așa de ușor! Nu e greu să găsești o nevestă furată, și nu e greu nici să o aduci în casă fără știrea bolnavului, dar e greu să te vindeci de o boală ca frigurile, numai pentru că apa și-o toarnă în cap o nevestă furată. Mari minuni și mulți bani ar face câte o nevestă de soiul acestora, dacă ar umblă din sat în sat, turnând apă peste cei scuturați de friguri, vindecându-i, dacă într'adevăr ar putea să vindece!

Nu-i nimic în toată comedia aceasta, decât credință în puterea magică a lucrurilor furate. Nu numai într'a celor furate, ci și într'a celor lepădate, găsite și culese din gunoaie după ce au fost părăsite. Te văd cum faci ochii mari și mă judeci dacă nu vorbesc în glumă. Nu. E o nebunie cu rădăcini adânci în sufletul țaranului, că lucrurile străine, dacă îți le poți însuși fără știrea stăpânului, au o putere peste fire. Lucrurile cerute cu împrumut ori cele luate cu de-a sila n'au nici o putere magică, fiindcă stăpânul lor știe despre ele. Putere deci au cele furate și cele găsite, mai ales fiindcă paguba stăpânului își are partea ei în tot acest sistem de credință; apoi cele adunate de prin gunoaie și cele căpătate.

S'o începem dela aceste din urmă. Pe unele locuri mai mult, pe altele mai puțin, dar pretutindeni există credința — dacă nu și obiceiul — că maslul pentru bolnav să se facă cu bani căpătați de pomană. Mulți dintre noi știu că obiceiul acesta ar fi o cerșetorie curată adevăc mai bine necurată și de, sunt și de aceia cari vecinic cer de pomană că au un bolnav acasă, și n'au. Aceștia înșală lumea, dar nu de ei am început vorba, ci de aceia cari cerșesc banii cu bună credință, având într'adevăr un bolnav căruia vreau să-i facă maslu. Bogăția bolnavului nu împiedecă pe ai săi să umble dela prag la prag, căci nu e vorba — cum zic cei ce nu înțeleg obiceiul — nici de sgârcenie, nici de milogire și mai știu eu de ce, e vorba de o credință care, în cazul acesta, are o parte adânc morală. E un apel la mila creștinilor, nu ca să ia parte la ajutorarea unui bolnav cu bani, ci cu sufletul lor, făcându-se părtași rugăciunilor bolnavului în fața lui Dumnezeu. Vezi că credința aceasta e frumoasă și înălțătoare și are o parte dumnezeiască într'ânsa, căci lapădă haina superstiției și devine un adevăr sufletesc și o învățătură a Mântuitorului care ne-a cerut să ne rugăm unul pentru toți și toți pentru unul. Atâta despre asta.

Pentru descânțece, dar cu deosebire pentru vrăji, Româncă adună prin cerșire câte nimicuri toate. Cerșirea o face de cele mai multe ori pe ascunsul, ca să nu i se deă pe față gândul, căci după felul lucrului cel care e lesne să-i ghi-cești ce are de gând să facă cu el. Făina strânsă dela nouă case neprimenite e leac pentru spaimă, cred ei, și după descânțec o aruncă drept jertfă pe coșul vetrei, după cât se

vede Mamei-Pădurii, căci ea e tartora spaimelor, ori Smeului care ar aduce lipiturile. Ori cui ar jertfi făina asta, ea nu le ajută nimic, căci ceea ce numesc țărani «spaima» după spusele babelor, e o turburare a sistemului nervos și un început de boală grea, fie care ar fi, ori a tremurăturii din beție ori a pelagrei. Intr'asta ai putea să înveți pe țărani, să nu se încreadă prea mult în haina lor aruncată pe coș, că tot aruncând făină ajung în urmă de le aruncă satul țărănă peste coșciug. Focul pe care-l adună mamele dela nouă case când au copiii plânsori peste noapte — se vede că tot din spaima adusă de Mama Pădurii — este tot așa de nefolositor. Copiii cu «spaimă» plâng nu numai noaptea, cum zic mamele, ci și ziua, dar peste zi mama mai are de lucru, când în casă când afară și nu-i bəgă în seamă plânsul atăta ca noaptea. Ci-că noaptea îl are în puterea ei Spaima, ceeace poate să fie adevărat, întru cât ar fi vorba de teama copilului în întunec, sporită prin starea lui bolnavă. Dar știi bine că nu sunt doctor, ca să lămuresc aceste lucruri; vorba mea a fost despre superstiția focului adunat dela nouă case. Ce poate să-i ajute acesta unui bolnav?

Despre lucrurile găsite îți voi vorbi mai scurt. E lucru în deobște știut că țăranelul ține la banul găsit și la fierul găsit. Banul însă e mai greu de păstrat pentru vrăji și farmece, fiindcă e ban și nevoia te face să-l întrebuințezi, apoi nu ori ce ban are putere magică, ci numai cel alb — după obiceiul din regat, piesa de 50 de bani, după al celor de peste munți piesele de 10 și 20 de creițari — adevă argintul. Banul alb, după cum ți-am spus într'altă parte, e întrebuințat ca farmecător într'o mie de chipuri, fiindcă e simbol al soarelui, în farmece de dragoste și frumusețe, când te speli și te scali în sărbătorile primăverii, când îți faci pe ursită, când îți încerci viitorul, și câte altele. Cea mai cunoscută a lui întrebuințare este că în ziua de Paști îl punem în lighianul din care ne spălăm, alături cu oul roșu. În toate acestea poți întrebuința ori ce ban alb; cel găsit are alte scopuri. Cu el, tai capul șarpelui în ziua de Sf. Gheorghe, ca să capeti puterea de a cunoaște strigoaicele, cu el faci amulet la mâna copilului ca să nu se deoache, miresele îl poartă la brâu când pleacă la cununie.

Dintre lucrurile de fier găsite, potcoava și cuțitul sunt cele mai cu putere. Despre potcoavă știi cum o bat țărani la pragurile casei și ale grajdurilor, negustorii, pe teighea, ciobanii pe un stâlp al comarnicului. Fără de cuțit găsit nu se poate descântă de izdat, de potcă și de alte boale; cu cuiul găsit se fac vrăji de desfacere, împotriva luărei manei laptelui și altele.

Și acum iarăși ajungem la lucrurile furate. Să mergem de data asta tocmai la Români din Macedonia. În ajunul Săn-Toaderului se facela aceștia un fel de jertfă, colivă pentru

morți care se sfințește în biserică grâul fiert din care e făcută coliva, se împarte la cei de față căci e bine — cred ei — de leac pentru câte și mai câte boale: celor mai de seamă li se dă în mână cât poți lua între degete, iar pentru cei mulți se aruncă pe jos s'adune care cât poate. Toată lumea se bate după acest grâu, așa se fece învălmășag acolo în biserică.

Acum, tinerii cari voesc să-și vadă în vis partea, pun acest grâu, cu un ulcior astupat cu apă și cu un colac subpernă, și peste noapte își văd ursita. Dar acel colac e lucru mare! Trebuie să-l porți toată ziua în sân. Asta nu e nimic. Dar el trebuie făcut din făină furată din trei case în care pe stăpâni îi chiamă Toader. Vezi că umblând să-ți visezi partea, poți prea bine să-ți iai partea de pumni dela vr'un Toader care te-ar prinde cu mâna în sacul lui cu făină. Unde e mână credința deșartă, să intri tâlhărește prin case ca să furi făina omului!

Alta din Bucovina. Ca să aibă fetele păr frumos și strălucitor, se spală în ziua de Florii cu apă vrăjită. Pe la miezul nopții fierb adecă apa cu busuioc și cu fire dela canafurile prapurilor, pe cari le fură cu prilejul îngropăciunii unei fete mari. Bagă de seamă, firele trebuie să fie negreșit furate din prapori și nu ori când din biserică, bunăoară, și nici dela ori și ce îngropăciune. Temeiul credinței ar fi că tot părul pe care îl aveă l-ar fi avut în viață, moarta să treacă acum în stăpânirea celei ce-și vrăjește, căci toate vrăjile cred în putința acestei treceri de posesiune. Firele canafurilor simbolizează părul moartei, și prostia e tot de acelaș neam cu acelora care beau sânge de iepure ca să fie sprinteni, ori de cerb ca să fie îndrăsneți.

G. Coșbuc.

Din „Monitorul Oficial“.
(18 — 30 Aprilie).

— No. 15 dela 19 Aprilie: Tabele de prețuri pentru învoeli agricole (Roman Tulcea). — Bugetul Casei de credit, economie și ajutor a corpului didactic.

— No. 16 dela 20 Aprilie: Ordin general pentru concentrarea de instrucție a contingentului 1908 din Călărașii cu schimbul. — Prețuri pentru munți agricole (Râmnicul-Sărat, Buzău).

— No. 17 dela 22 Aprilie: Lege pentru modificarea art. 20, 65 și 70 din legea pentru învoeli agricole. — Prețuri pentru munci agricole (Dâmbovița).

— No. 18 dela 23 Aprilie: Prețurile muncilor agricole (Olț).

— No. 19 dela 25 Aprilie: Regulament pentru organizarea școalelor de arte frumoase. — Prețuri pentru munci agricole (Gorj, Teleorman, Dolj).

— No. 20 dela 26 Aprilie: Lege asupra mijloacelor de echilibrarea bugetului casei de pensii. Epitropiei Sf. Spiridon din Iași.

— No. 22 dela 29 Aprilie: Lege pentru modificarea legii de organizare a comunelor rurale. — Lege pentru modificarea art. 34 din legea învăț. profesional. — Modificări în regulamentul pentru examenul învățătorilor ajutori. — Legea băncilor populare cu modificările introduse în timpul din urmă.

Legea pentru Cassa rurală.

I.

ntre legile ce s'au făcut în timpul din urmă e cea zisă a Cassei rurale.

Cassa rurală sau Banca țerănească e o bancă prin ajutorul căreia țeranii strângători și harnici, cum și preoții sau învățătorii vor putea cumpără moșii sau părți de moșii dela proprietarii cari vor voi să vînză. Se va cere dela cumpărători să dea numai o parte din preț, — la loturile cele mici numai a zecea parte, — iar pentru celealalte nouă părți va da Cassa rurală hârtii vânzătorului, cum dă și Creditul funciar sau cel urban (orășenesc). Cumpărătorii vor răspunde această rămășiță de preț în timp de treizeci de ani plătind capetele și dobânda. Hârțiile cu cari Cassa rurală va plăti moșiile cumpărate se va găsi lesne cine să le ia, căci Statul e tovarăș la Cassa rurală și garantează sau chezeșuește plata, pe lângă că banii ce cumpărătorii loturilor vor răspunde se vor întrebuintă la plata dobânzei și a capetelor acelor hârtii sau bonuri.

Prin urmare iată că se deschide, pentru țeranii harnici și strângători, puțința de a-și cumpără pământ, cât vor pofti sau cel puțin măcar atâta cât le trebuie ca să aibă chip de a trăi omeneste din roadele lui, muncind cu toată casa lor. Să aibă omul bani ghiață tot prețul unei bucăți de pământ e lucru greu și rar; dar să aibă a zecea parte sau și mai mult. se poate. Se știe, de altfel, că mulți țerani au cumpărat moșii, le-au pus la Creditul Funciar rural, luând asupra-le datoria, iar vânzătorului dându-i prisosul ce i se cuveneă, fie din economiile ce le aveau făcute gata, fie împrumutându-se dela băncile populare ori dela bancheri. Nime n'a avut a se plânge; cinstea și sfințenia țeranilor în privința plății s'au dovedit mai pre sus de orice așteptare. Obștiile sau tovărășiile cari au cumpărat astfel moșii, au nemerit-o bine, dacă au fost cu băgare de de seamă și n'au lăsat pe unii lacomi și hrăpitori să le puie mantaua pe ochi și să se facă stăpâni.

De acuma le va fi și mai ușor, căci Cassa rurală va fi cu privighere ca prețul moșiilor sau părților de moșii ce vor cumpără să nu fie umflata și deci anevoie sau peste puțință de plătit. Tot o dată Cassa rurală va aveă drept de-a privigheă să se facă după cum trebuie îngrijirea și împărțirea moșiei, ca să nu strice, din nepricepere, pământul și pe urmă să nu le iasă venit îndestulător.

Înainte de a intră în amănunte în privința legii acesteia, e de folos să spunem două-trei vorbe de legea dela 1864 și

de cele ce au urmat în privința pământului pentru țerani.

Pân la 1864, țeranii clăcași aveau drept de proprietari pe două părți din trei pe fiecare moșie, atât pe cele ce fuseseră mănăstirești cât și pe cele boeresti. Clăcașii făceau boieresc sau clacă și dădeau dijmă nu ca plată pentru pământul ce lucrau, ci, după un obicei străvechiu, plăteau astfel boerului satului pentru slujba ce făcea apărând satul, judecându-l și mijlocind la domnie pentru el. Tot odată și domnia lăsa boierului o parte din muncile și veniturile ce avea drept a lua dela săteni.

Așa dar, la 1864, nu s'a luat pământ boieresc sau mănăstiresc și s'a dat clăcașilor, ci s'a cunoscut acestora dreptul ce aveau din vechiu pe două treimi din moșii. Tot odată s'a desființat claca și dijma, cu răscumpărare. Deci la 1864 țeranii clăcași n'au plătit nimica pentru pământ, căci al lor eră, dar au plătit ca să scape de robia clăcei și a dijmei.

Mai apoi s'a dat pământ pe moșiile statului (cele foarte mănăstirești) însurățeilor, adică la cei cari la 1864 nu erau încă însurați și deci nu primiseră partea de pământ ce, după obiceiul pământului și după legile de pe atunci, urmă să li se rânduească din cele două treimi ale satului. Aceștia au plătit pământul.

Prin celealalte legi a început *a se vinde* pământ țeranilor și li s'a vândut din moșiile statului și încă și acuma li se mai vinde. La 1864, la clăcași nu li s'a vândut pământ; la însurăței li s'a vândut, dar ținând seamă de neajunsul ce li s'a fost făcut prin legea dela 1864. Nu putea însă fi vre-o alegere: eră clăcaș sau fiu de clăcaș, însurat de curând trebuie să li se dea pământ, fără să întrebe de sunt vrednici a păstră lotul și a trage foloase din el.

Celealalte legi au cercat să facă alegere, să nu dea la oricine, a cerut o parte din preț înainte, ca dovadă de vrednicie. Mai apoi însă legea dela 1889 și altele n'au mai cerut și au cumpărat și buni și răi, și destoinici și nedestoinici.

Urmarea o știm: foarte mulți și-au pierdut pământurile, fie că le-a luat statul îndarăt, de oarece nu erau următori cu plata, fie că le-au vândut ei înșiși fățiș sau pe ascuns altora, chiar de multe ori neplugari. Iată de ce acuma se cere jos o parte din preț.

Cei ce n'au economii, să nu piarză nădejdea. Legea tocmelelor agricole le dă putință să ia în arendă bucățele de pământ cu plată potrivită și, dacă vor fi harnici și strângători, vor face bani și vor putea cumpăra și ei. Iar dacă vor rămâne și arendași mici încă nu va fi rău de dânșii.

Legea Cassei centrale a băncilor populare sătești a avut grijă să dea mijloc sătenilor de a lua moșii în arendă. Iată deci și altă cale de-a face bani și mai târziu a cumpăra pământ, iar dacă vor rămâne arendași, nu vor fi de plâns nici așa.

Mai mult decât atâta. Nici cei cari vor trăi ca muncitori agricoli nu vor avea a se plânge, căci, cum am arătat, legea învoielor agricole ia măsuri să li se plătească bine munca.

În numărul viitor vom lua mai de-amănuntul legea Cassei rurale și vom arăta ce foloase va putea aduce țărăniei și țării.

I.

Mila de animale.

Se știe că la noi este o societate pentru protecțiunea animalelor, adică o societate care să vină în ajutorul animalelor să nu lase pe oameni cu apucături sălbatice, să le bată și să le chinuiască.

Oamenii și-au luat dreptul să se folosească de animale, punându-le să facă munci pe care oamenii nu le-ar putea face sau, deși le-ar putea, totuși au nevoie să se ușureze de ele.

Se înțelege că în schimbul acestor slujbe omul e dator să dea și el animalelor ceea ce ele nu pot să-și facă singure.

Animalele sălbatice, adică acele care trăesc libere în sînul naturei, își caută ele singure să-și găsească hrana și adăpostul trebuitor; iar acele pe care oamenii de atâta vreme le-au domesticit slujindu-se de ele și ținându-le pe lângă ei, acelea s'au desobișnuit, s'au desvătăat, nu știu și nu mai pot să-și caute singure hrană și adăpost. Nu mai vorbesc că vaca, capra, calul, boul și oaea nu mai pot să trăească singure, dar nici câinele nu mai poate trăi fără îngrijirea omului, ori cel puțin departe de oameni.

Oamenii trebuie să îngrijească bine de animale ca să se poată slujii cu folos de dânsele, căci boul sau calul nehrănit sau neîngrijit nu va putea trage ca cel hrănit și bine căutat; iar oaia, vaca nu vor da lapte.

Dar afară de aceste lucruri cari lovesc deadreptul în interesul omului, este încă altceva care e și

de mai mare interes și pe care oamenii nu-l bagă în seamă.

E adevărat că mai tot omul are milă de vita lui și cu drag îngrijește de dânsa, cu toate acestea tot se întâmplă câte odată s'o găsească de vină, să se supere pe ea și s'o bată, s'o lovească neomește.

Mai întâiu omul trebuie să știe că vita nu pricepe lucrurile așa ca el, sau mai bine vita nu știe anume și hotărît ce vrea el. Astfel dacă vita face altfel de cum îi place omului, nu e vita vinovată. El e dator să se gândească ce poate și ce nu poate vita.

Altă dată poate biata vită chiar nu poate. De pildă, ce vinovat este boul sau calul dacă tu ai încărcat carul sau căruța peste măsură?

Ori dacă vita — porcul de pildă — a intrat și a mâncat ori a stricat ceva, vinovatul ești tu că nu te-ai gândit mai dinaite ca să închizi bine.

Dar ceea ce e mai de nevoie de știut e că ori de câte ori lovești vita, tu fără să știi lovești în tine, lovești în inima și în sufletul tău; loviturile și durerea o suferă ea sărmana, iară otrava durerii rămâne în sufletul și în inima ta. Această otravă intră în sufletul și în trupul tău și te otrăvești tu și cu dânsa îți vei otrăvi neamul. Cei născuți din sângele tău, vor moșteni în trupul și în sufletul lor această otravă a sălbătăciei și-o vor vărsa chiar asupra fiilor lor.

Cine se mânie odată și lasă loc mâniei și lovește, bate un biet animal, acela cu mai multă înlesnire va fi împins a doua oară de mânie și va lovi cu mai multă înlesnire; iar cine a lovit de două ori acela a treia oară va lovi numai decât. Obiceiul cel rău prinde numai decât, se înrădăcinează în suflet și nu-l mai poți scoate. Și cine s'a obișnuit a lovi în animale, fără multă greutate va lovi și în om. Iar cel ce lovește într'un străin, cu înlesnire va lovi și în unul de-ai săi.

Mulți oameni fac greșală lăsând pe copii să lovească animalele. Acești copii își înrăesc sufletul

și cu vremea ajung răi, căinoși la inimă, răsbunători și vărsători de sânge.

Câți din acești copii nu ajung mai în urmă criminali și omorători de oameni și câți criminali, nu-și trag otrava care îi duce la păcat tocmai din anii copilăriei când cu jucăriile și nebăgarea de seamă s'au obișnuit a lovi fără milă în bieteze vite, în bieteze animale, în bieteze vietăți, cari au și ele dela bunul Dumnezeu viață și simțire.

Iubește pe aproapele, a zis Christ, și iartă fratelui care ți-a greșit; dar dacă te-ai obișnuit a lovi,— fie chiar în animale— să nu crezi că într'o zi nu vei lovi și în aproapele tău și în fratele și înfuriat și chiar în părintele tău.

Și precum ziseiu mai sus, această otravă se moștenește din părinți în fii, căci așa sunt legile firei, că copiii moștenesc și calitățile dar și slăbiciunile ori neajunsurile părinților. Aceste slăbiciuni sunt ceea ce se cheamă păcate părintești.

Astfel cel lovit sau chiar vita lovită se răsbună cu vremea, căci sângele și durerea cer răsbunare.

De aceea e bine ca omul să gândească în totdeauna că dacă nu lasă copiilor cine știe ce moștenire, cel puțin să nu le lase de moștenit păcate cari să-i facă criminali.

Să aibă oamenii milă și de animale ca și de copiii lor.

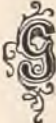
Th. D. Sperantia.

O hârtie de porumb.

Un industriaș din New-York a găsit mijlocul de a separa la porumb scoarța tulpinei de suc. Scoarța exterioară tratată cu reactivi constituie o pastă identică cu pasta de lemn. Se pare chiar că operația e mai puțin costisitoare de cât la lemn. Pasta astfel obținută este excelentă pentru hârtiile comune.

Cât despre măduvă, o putem trata cu acelaș procedeu și poate fi întrebuințată la fabricarea hârtiilor transparente.

Crescătorii de găini.

ermania aduce de afară păseri și ouă de 112¹/₂ milioane de lei pe an. De aceea se fac încercări a scăpa de acest bir plătit străinătăței. Iată cum e una din fabricile de păseri și ouă. E un grajd (poiată) lung de 52 de metri. Grajdul e împărțit în mai multe părți deosebite între ele. Din fiecare pot eși păsările într'o curtică lungă, închisă din toate părțile cu sârmă împletită în cât e ca o colivie uriașă. În curtea dintâiu e un avuz cimentat, plin cu apă, mereu înoită. Aci cresc rațe. Tot aci se află și un număr de găini. În fiecare din celelalte părți de grajd și de curte se află alt soi de găini. În grajd e loc pentru scurmat, la vreme rea, loc pentru dormit și pentru ouat. Pe la spatele grajdului se poate vedea câte ouă sunt sub cuiburi, căci ouăle cad din cuib prin o gaură anume făcută, așa ca găinilor să nu le vie poftă să clocească. Tot în coridorul din dosul grajdului se află la fiecare despărțitură table cu socoteala ouălor. La mijlocul grajdului e o încăpere pentru pui și se poate încălzi. În față e clocitoria cu mașini americane și biuroul întreprinzătorului. Păserile le hrănește cu boabe și cu tot felul de rămășiți dela o grădină, în legătură cu care e această găinărie. E și o râșniță de oase proaspete, căci făina aceasta e de mare folos pentru ca găinile să ouă mult.

O rugăminte abonaților noștri.

Cu prilejul sfârșitului anului școlar, se dau copiilor silitori premii, de obicei în cărți.

Cu toți ne dăm seama de înrăurirea ce are asupra copiilor ca și a adulților, citirea de cărți cu conținut nepotrivit.

Din existența de 11 ani a revistei «Albina» s'a putut vedea că ea este o adevărată călăuză pentru viața de toate zilele a fiecărui cetățean. Prin sfaturile ce ea dă, ca și prin articolele de igienă, agricultură, horticultură, creșterea vitelor, sericicultură, este un bun sfătuitoare în orice împrejurare; iar prin bucățile asupra istoriei patriei, desvoltă dragostea de țară și de neam.

Pentru a o putea pune în mâinile tuturor, am broșat în volum, colecții de câte trei luni, cuprinzând câte 13 numere, de câte 6 luni, cuprinzând 26 numere și colecții de câte un an, cuprinzând 52 numere.

Volumul broșat pe 3 luni costă lei 1,50

» » » 6 » » » 3,—

» » » 1 an » » » 6,—

Asemenea am făcut *volum* legate pe un an, costând 7 lei volumul. Rugăm dar pe abonații noștri cari vor să dăruiască cărți de premii la copii să ia revista «Albina».

Facem un călduros apel Domnilor revizori școlari, institutori și învățători, și îi rugăm a recomanda revista «Albina» între cărțile de premii.

Toate cererile trebuiesc însoțite de cost.

Cheltuelile de porto sunt în socoteala noastră.

Îmbunătățirea rasei cailor noștri.

III.

Am arătat modul cum se încurajează creșterea cailor în Austro-Ungaria și Bulgaria, pentru a da puțința celor ce se interesează de a întrevedeă pentru viitor programul ce trebuie adoptat pentru încurajarea creșterii cailor la noi.

Inițiativa proprietarilor pentru creșterea cailor ar exista în țară și probă despre aceasta este că mulți proprietari și chiar arendași au înființat herghelii, între cari putem cită în Moldova hergheliile d-lui Al. Cantacuzino-Pășcani la Salcia, a d-lor Stroici la Manoleasa, a d-lui Negroponte la Mă-rășești, unde produce numai cai de pur sânge pentru curse și altele.

În Dobrogea avem herghelia Pariano și altele cari produc cai buni Dobrogeni.

În Muntenia sunt herghelia d-lui A. Marghiloman la Buzău unde se produc cai pur sânge, herghelia Seceleanu, Sandu Popa și Apostol în Ialomița, herghelia Suțu (Slobozia).

Pe Domeniile Coroanei se urmărește cu un interes deosebit creșterea cailor cum și îmbunătățirea cailor țărănești după aceste domenii.

Pentru realizarea acestui scop se urmează un program bine stabilit, după cerințele comerciale și agricole.

Se produc 3 rase de cai:

a) Cai de $\frac{1}{2}$ sânge englez sau anglo-arabi cu talia peste 1,55 m. proprii pentru călărie și trăsură. Acesta e calul cel mai comercial în țară și care poate servi și pentru cavalerie.

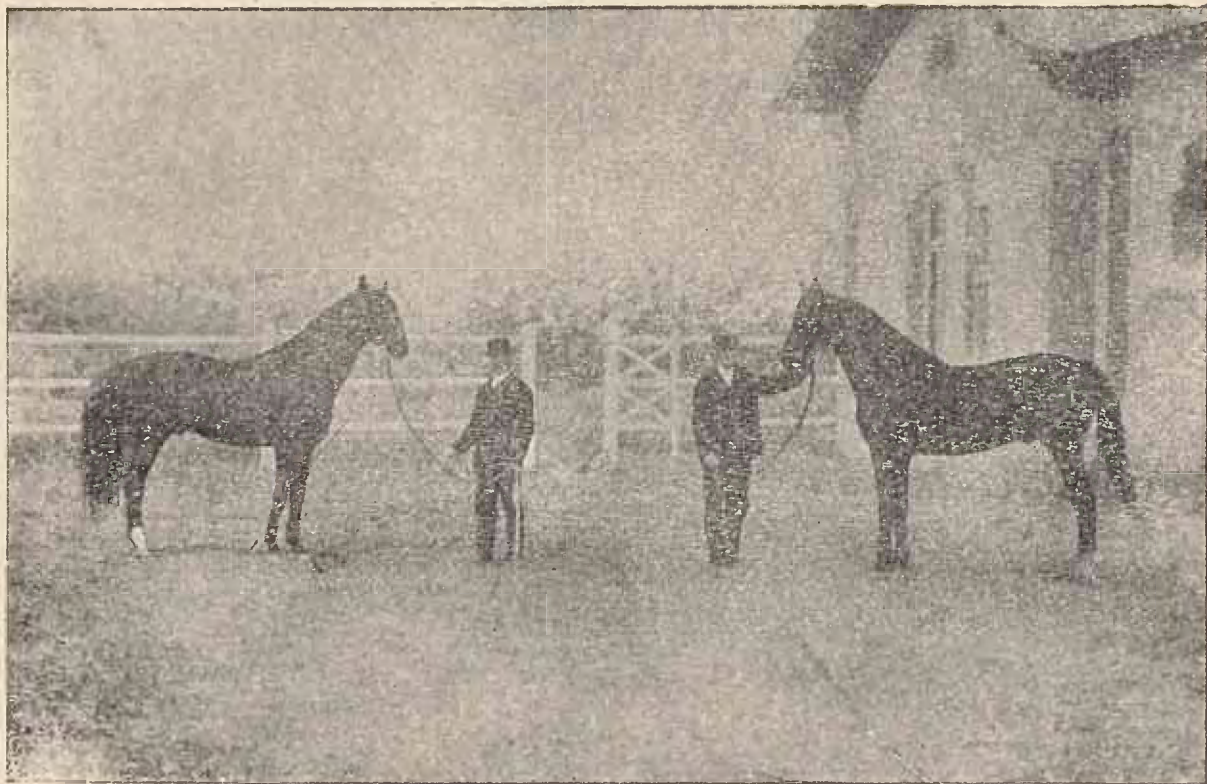
b) Cai de muncă cari se produc din epe de Mura (rasă ungurească) cu armăsar Ardenez sau Perșeron mic. Acești cai sunt cei mai buni pentru muncile agricole, transporturi, etc. și chiar pentru artilerie, pentru că sunt puternici, blânzi și pot fugi cu greutate la trap.

c) Armăsari de rasă arabă, în scop de a servi la ameliorarea cailor țărănești pe Domeniile Coroanei. Epele locuitorilor cum sunt mici, cu talia de 1,30—1,40 m. nu s'ar putea împerechea cu armăsari mai mari.

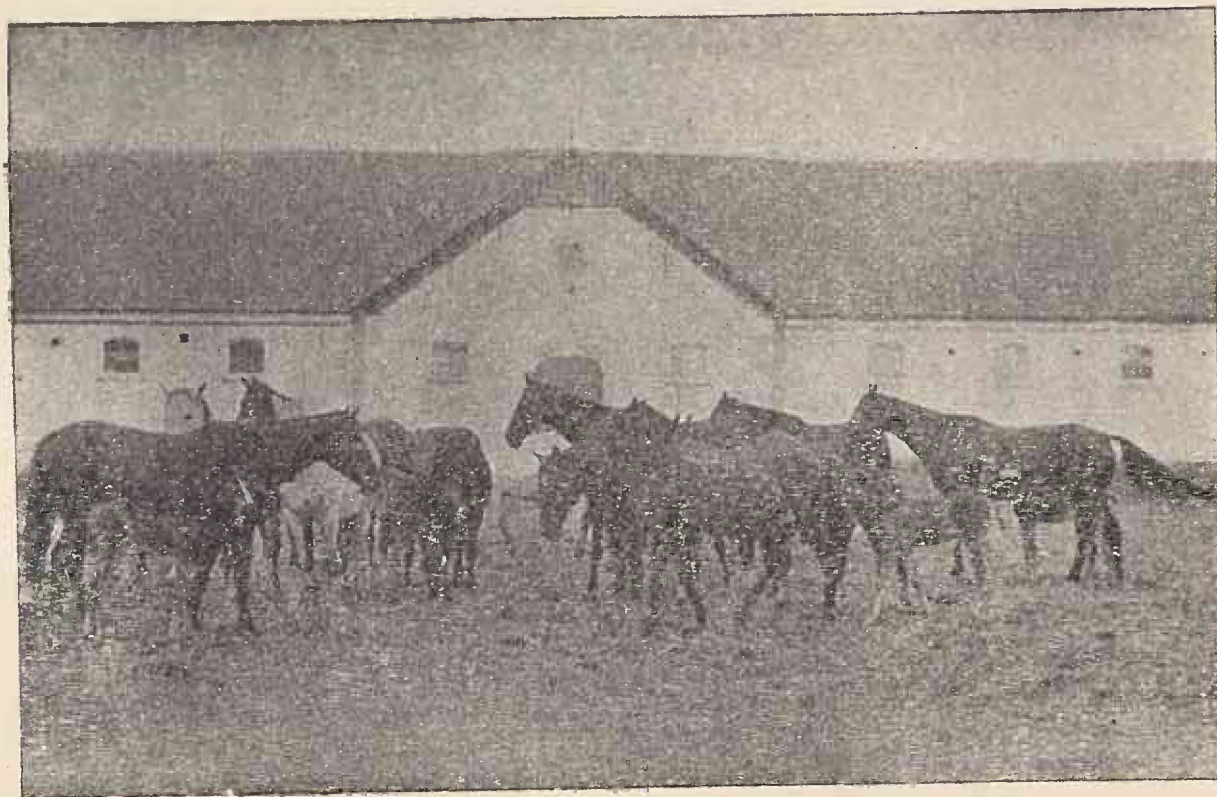
Generațiunile viitoare, dacă vor fi hrănite mai bine și mai dezvoltate se vor putea încrucișa cu armăsari mici Ardenezi sau Perșeroni, spre a produce cai mai puternici și mai de folos în lucrări agricole.

Dar îmbunătățirea rasei cailor țărănești depinde de îmbunătățirea însăși a stării materiale a țaranului român.

După cum am arătat, pe Domeniile Coroanei se urmează un program anumit în creșterea cailor și aproape pe toate s'au înființat herghelii mai mari sau mai mici.

Armăsari de reproducție de pe Domeniul Coroanei „Șegarcea“.

Epe cu mânji din herghelia de pe Domeniul Coroanei „Șegarcea”.

Pe Domeniul Segarcea este herghelia cea mai mare cu 84 epe din rasele următoare :

- 48 jumătate sânge englez și arab,
- 36 nonius și mura pentru tracțiune,
- 109 mânzi și mânze până la 3 ani,
- 1 armăsar pur sânge englez,
- 2 armăsari $1/2$ sânge englez,
- 4 armăsari anglo-arabi și arabi,
- 2 armăsari nonius.

Pe Domeniul Sadova sunt 42 epe și 6 armăsari din rasele următoare :

- 19 epe de rasă românească și arabe,
- 23 epe de mura și nonius,
- 2 armăsari arabi,
- 1 armăsar de Rucăr,
- 1 armăsar nonius,
- 2 armăsari mura.

Pe Domeniile Gherghița, Cocioc, Rușeț, Domnița și Dobrovăț de asemenea există herghelii mai mici cu epe de $1/2$ sânge și armăsari anglo-arabi sau nonius.

Rezultatele creșterii cailor sunt bune când conducătorii hergheliilor au iubirea pentru cai, căci în ceea ce privește pământul și clima țării românești în trecut au produs cei mai buni și mai frumoși cai.

Armășarii trebuincioși pentru hergheliile Domeniilor Coroanei se procură treptat în fiecare an după programul adoptat și în primăvara acestui an se va înmulți numărul armășarilor pur sânge și se vor importa mai mulți armăsari ardenezi.

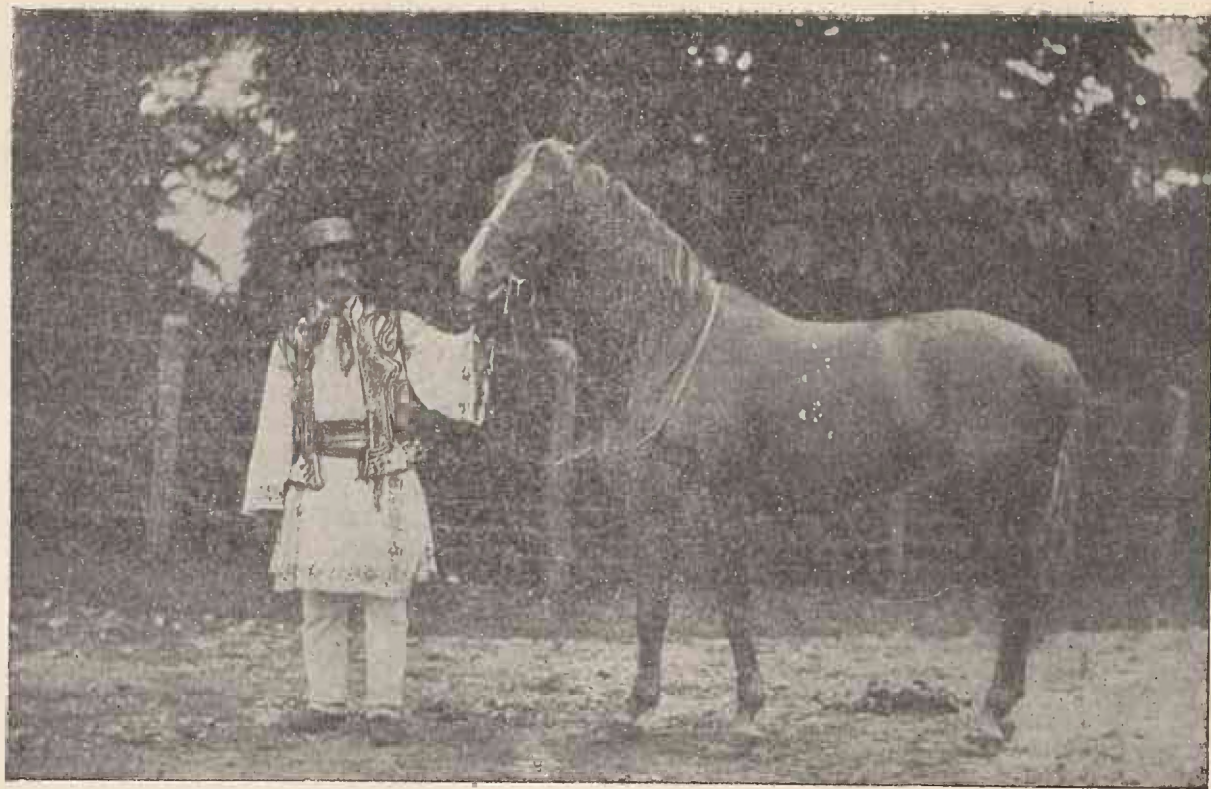
Dar dacă statul nu va încuraja creșterea cailor în țară prin ridicarea taxelor vamale pentru caii ungurești și dacă nu va recruta un mai mare număr de cai în țară pentru armată, toate încercările laudabile făcute atât de Administrația Domeniului Coroanei cât și de proprietari sau arăndași vor cădea prin descurajare.

Statul e dator să plătească mai bine caii remontați în țară după cum plătește și statul ungar ca și cel bulgar și care pentru anume servicii primesc și cai cu talia mai mică.

D-l Al. Cantacuzino Pașcanu care crește cai destul de buni, îmi spunea că caii refuzați de comisiunile noastre de remon-tă s'au vândut cu preț mai bun pentru armata austriacă în Bucovina.

În comparație cu statele vecine Statul român face foarte mici sacrificii, pentru îmbunătățirea rasei vitelor, de aceea efectul lor nu se resimte.

Remonta cavaleriei costă pe Stat 400--500.000 lei anual,

Armăsar anglo-arab de pe Domeniul Coroanei „Dobrovăţ”.

iar pentru artilerie 300—400.000 lei și pentru călărașii cu schimbul aproape îndoit, dacă nu mai mult.

La Medjidie, unde se face în fiecare an un târg care ține dela 2—26 Octombrie, se extrag mulți cai turcomani de sânge, plini de foc, dar de talie mică. Până mai deunăzi veneau comisiuni bulgare de cumpărau cu preț mare asemenea cai pentru paza malului Dunării cu jandarmii lor.

Cal românesc dela Rucăr.
(După: Stavrescu, Hipologie).

Un cal de aceștia însă nu poate duce în spinare un jandarm de ai noștri încărcat cu echipamentul și greul harnasament ce trebuie să poarte.

Pentru o mai mare încurajare în viitor a creșterii cailor, statul ar putea lua următoarele dispozițiuni :

a) Să ridice taxele vamale pentru importul cailor din Ungaria la cel puțin 100 lei de cap, taxă pe care să o plătească și ministerul de războiu.

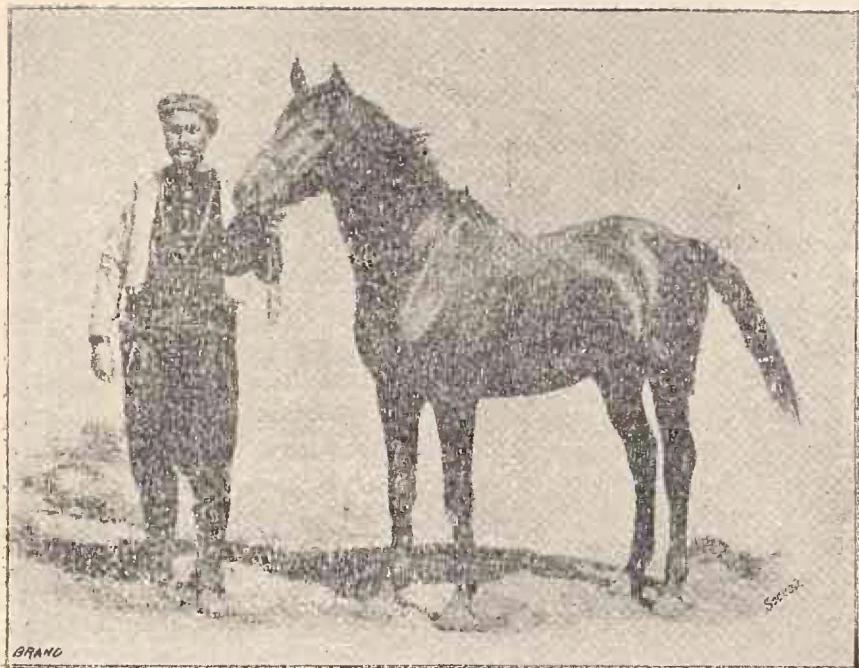
b) Remonta să se facă mai larg în țară și statul să plătească mai bine caii.

c) Depozitele de armăsari reproducători să se mărească

și statul să cumpere cât mai mulți armăsari cari sunt buni din țară.

d) Reproducătorii pentru epele țăranilor să fie numai de rasa arabă și să fie în timpul montei împrăștiați prin comunele rurale cele mai populate cu cai.

e) Statul să cumpere și armăsari de mare valoare, pe cari să-i închirieze în condițiuni mai favorabile proprietarilor sau arendașilor cari au herghelii și nu pot cumpără armăsari scumpi.

Cal din Dobrogea.
(După: *Stavrescu*, Hipologie.)

f) Statul și județele să țină în fiecare an expoziții de animale și să dea premii celor mai buni produși.

Numai prin măsuri de felul acestora putem spera că în viitor rasa cailor din țară se va îmbunătăți.

Din punct de vedere al economiei naționale este de dorit aceasta, căci n'am mai fi siliți a cumpără cai din țările vecine, cai ce se pot produce la noi, iar banii cari se dau peste hotare la fiecare remontă ar rămâne în țară slujind la alte nevoi.

F. Davidescu

șeful Regiei Domeniului Coroanei Șegarcea.

Ce fel de „poze“ să avem în casă.

Mulți din sătenii noștrii au obiceiul de a-și împodobi pereții caselor cu tablouri sau cu «poze», cum zic ei. Și ar fi tare bun obiceiul acesta, dacă «pozele» puse pe pereți ar fi bine alese; dar, din păcate, se pun tocmai «poze» de acelea care n'ar trebui să se pună. Am văzut în multe case, pus oleacă mai departe de icoană chipul vrăunui împărat rusesc, ori neamț, ori mai știu eu de ce nație. Nici într'o casă de sătean însă n'am văzut chipul lui Ștefan cel mare, al lui Mihai Viteazul, a lui Cuza Vodă ori al înțeleptului nostru rege Carol I. Apoi bine, frați săteni, spuneți d-tră, nu-i rușine să avem în casă chipul împăratului rusesc, cu care n'avem nici în clinici în mână și să n'avem chipul regelui nostru?. Dacă ați merge într'o țară străină, ați vedea în ori ce casă de bogat ori de sărac, chipul Domnitorului și al Doamnei lor. Ba încă, națiile străine țin așa de mult la domnitorul lor, că vând și în alte țări poze cu chipul lui. Și pe la noi vin foarte des Ruși cu poze de ale împăratului lor; și când le vedem așa frumos boite cu roșu ori cu albastru de bat la ochi, ne grăbim să le cumpărăm, dar nu ne gândim că făcând asta, săvârșim o nelegiuire.

Noi am avut domnitori de ai noștri vestiți, cari s'au bătut cu toate liftele dușmane și le-au dovedit, cari ne-au apărat legea creștinească și pământul, cari ne au scăpat de robie. Ei au făcut biserici mărețe, au făcut legi drepte, au iubit poporul. Așa au fost de pildă Ștefan cel mare, Mihai Viteazul, Mircea cel mare în vremurile mai vechi, iar în vremurile mai dincoace Cuza Vodă — pe care cei bătrâni l-ați apucat — și Majestatea sa Regele Carol I, care a bătut de a stins pe Turci la Plevna și care domnește și azi peste noi.

Deci, chipurile acestora să le punem pe pereți, căci sunt de ai noștri și ne-au făcut bine, iar nu ale străinilor. Măcar cu atâta să arătăm și noi că suntem recunoscători strămoșilor vestiți: păstrându-le chipul în casele noastre și pomenindu-le cu sfințenie numele. Căci dacă în vremurile

vechi, când atâtea suferinți am avut de îndurat n'am fi avut domnitori viteji ca Stefan cel mare și ca Mihai Viteazul, noi n'am fi fost Români, cu legea noastră, cu obiceiurile noastre, cu pământul nostru; ci, am fi fost turciți, robi, iar în biserica noastră în locul preotului ar fi slujit un hogaș turcesc.

Eu vă îndemn din toată inima, frați săteni, să nu mai cumpărați «poze» cu chipuri de a regilor ori împăraților altor nații, iar pe acele care le aveți în casă să le rupeți și să le puneți pe foc, căci nu aveți cu asta nici o pagubă. Și în locul lor să cumpărați poze cu chipuri de ale domnitorilor români din vremurile trecute și mai ales să nu lipsească din nici o casă chipul înțeleptului nostru Rege Carol I și a Reginei Elisabeta, cea bună ca o mamă.

D. V. Toni.
Galați.

De pe Domeniile Coroanei.

În zilele de 21—23 Aprilie a. e, d-l Ioan Kalinderu, aflându-se la Domeniul Coroanei Domnița din jud. R-Sărat, a vizitat bisericile, școalele și banca populară din localitate.

În ziua de Sf. Gheorghe a asistat chiar la serviciul divin în biserica din cătunul Piscu, fiind mai toți sătenii de față. După sfârșirea slujbei, Păr. Georgescu a ținut o predică, arătând foloasele credinței când e însoțită de fapte bune. Ca pildă mai apropiată a dat pe M. S. Regele, care prin d-l Administrator al Domeniului Coroanei a contribuit în cea mai mare parte la ridicarea bisericii locale. A vorbit apoi despre înaltul scop al Domeniului Coroanei, despre modul în care d-l Kalinderu se străduiește pentru întărirea credinței în popor, pentru luminarea și îndreptarea stării sătenilor.

Sfârșind, Cucernicia Sa a făcut urări pentru viața, sănătatea și fericirea M. M. L. L. Regelui, Reginei și a întregii Familii Domnitoare.

La eșirea din biserică locuitorii s'au adunat apoi împrejurul d-lui Kalinderu, căruia i-au adus mulțumiri atât pentru graba ce a pus de a-le da islaz cât și pentru locul foarte fertil în care l-a ales.

D-l Kalinderu le-a arătat că Domeniul Coroanei nu-e obligat prin lege să dea islaz, dar a ținut s'o facă, fiind vorba de săteni pentru care a avut totdeauna o deosebită grijă, și cari trebuiesc ajutați în toate chipurile pentru a putea propăși. De acest sentiment sunt însuflețiți toți oamenii țării; e însă trebuincios ca și sătenii să se silească prin muncă cinstită și prin ascultare, dacă voesc să-și îmbunătățească starea lor. În ce privește pe locuitorii Domeniului Coroanei, d-l Kalinderu se bucură că au înțeles de mult aceasta și că fac tot ce pot, ascultând și urmând poveștile ce li se dau. E mulțumit asemenea că sătenii iubesc biserica.

Credința în D-zeu, abate pe om de la fapte rele, îl face ascultător orânduinelor întocmite pentru binele tuturor. Tot atât trebuie iubită școala, a cărei chemare e să lumineze mintea și să înarmeze pe cei ce o urmează cu știința multor lucruri care să le fie de folos în viața lor.

Prin școală și lumină își poate îmbunătăți fiecare soarta, căci cel ce știe carte, învață repede și mai multe lucruri bune, decât cel care așteaptă să le auză sau să le vadă la alții.

Din această cauză se interesează și Administrația Domeniului Coroanei atât de mult de școale.

Ea face mai mult, căci în toate lucrările caută să dea pildă sătenilor cum să trăiască, cum să munciască și cum să se poarte, pentru a fi plăcuți lui D-zeu și a-și îmbunătăți starea. Pentru aceasta nu cere altă răsplată decât mulțumirea de a vedea pe săteni că se ridică atât sufletește cât și materialcește.

Ca un nou îndemn pentru locuitorii din Piscu, d-l Kalinderu a hotărât să se construiască pe cheltuiala Domeniului Coroanei o școală nouă cu 2 săli, iar localul vechiu să se prefacă într'un frumos teatru sătesc.

La plecarea locuitorii au urat sănătatea d-lui Kalinderu.

Tot cu acest prilej d-l Kalinderu a mai luat măsuri să se facă un adaos la sala de clasă pentru divizia I dela școala din Domnița și să se aducă mai multe reparațiuni bisericilor.

Despre Limbricii.

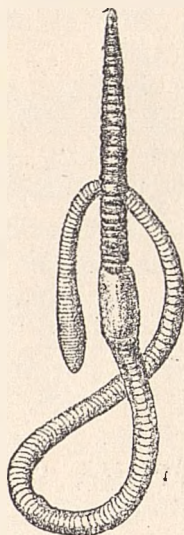
Limbricii sunt paraziți a mațelor omului, ce se înmulțesc foarte mult și pricinuesc neajunsuri și boale rele; ba uneori omul poate muri, dacă nu se arată doctorului.

Limbricii se înmulțesc prin ouă. Dacă necurățeniile, în loc să fie date în privăți, se aruncă pe afară, oule, cari trăesc aproape 3 ani, pot prin diferite chipuri să intre în corpul omului, și din el ies limbricii. Astfel molipsirea se poate face prin legume, sălăți, etc., udate cu apa ce conține ouă de limbrici. De asemenea se face și prin apa ce se bea, ori bându-se apă din diferite eleștae sau din fântânile de pe locurile joase, unde se adună apa de ploi, ce spală pământul de diferite necurățenii între cari și ouă de limbrici, ce sunt neînchipuit de mici.

În general limbricii nu fac rău când sunt în foarte mic număr; dar când se înmulțesc, se fac primejdioși. Se găsește câte odată, la aceiași persoană o cantitate de limbrici, într'adevăr, de necrezut. Se citează un caz de un copil de 12 ani, care făcù cam la 2.000 în vr'o 5 luni, cea mai mare parte prin vărsături, 300 fură dați afară într'o singură zi.

Ei rămân rar în loc, în mațe în genere sunt goniți prin șezut, dar, de multe ori se ridică în

stomac, de unde sunt dați afară prin vărsături. Prin sforțările de vărsături, se ridică în sus prin esofag până în faringe; de unde, sau sunt dați afară prin gură, sau trecând în trompa lui Eustachiu ies prin ureche, sau prin nas, ba chiar se citează două cazuri de limbrici puțin voluminoși ce ridicându-se în sus prin canalul nasal au eșit prin orificile lacrimale în unghiul intern al ochiului. Mai des se întâmplă ca din faringe să cadă în laringe; atunci determină accese puternice de năbușală, cari aduc moartea. Acestea sunt drumurile ciudate pe cari le fac limbricii în căile digestive superioare.

Limbric.

(După: P. Bert, Zoologio).

Din intestinul subțire pot deasemenea să pătrundă în canalul pancreatic sau în coledoc, de unde mergând în sus cad în beșica fierii sau se ridică până în ficat. Astfel ei întrerup cursul fierii cauzând «gălbenarea»; dilată canalele, le irită, dând naștere la o mare umflătură formând abcese a ficatului, uneori foarte întinse. Aceste abcese foarte dure-roase se deschid afară prin piele, în peritoneu, sau făcându-și drum prin diafragmă, se deschid în plămâni, în bronșe. Moartea este sfârșitul obicinuit al

acestor accidente, dacă nu chiemi îndată medicul.

Limbricii se lipesc cu gura de mucoasa intestinală, pe care o irită, produc mici abcese, apoi adevărate răni ce bortelesc intestinul, pe unde ei cad în cavitatea peritoneală cauzând o boală de o gravitate extremă: peritonită.

Prezența limbricilor în intestine, când sunt puțini, nu se arată uneori prin nici un semn deosebit la început, dar mai târziu sau fiind în mai mare număr se simt dureri când apăsăm puțin pântecul. Când se ridică în stomac, provoacă dureri mari, greață, vărsături însoțite uneori de sughițuri și convulsii. În asemenea cazuri unii oameni n'au deloc poftă de mâncare alții mănâncă peste măsură de mult.

Semnele cele mai obicinuite sunt: dureri în jurul buricului, dureri iuți, vii și umflarea pântecului.

De asemenea omul are ori încuiată ori eșire afară. Limbricii se împleticesc uneori umplând cavitatea intestinului, împedându-l astfel de la funcțiunea lui importantă. Apoi uneori mângărâmi la nas și în jurul gurei, inegalitatea pupilară, miros acru din gură, slăbire. S'a semnalat încă pulsul neregulat, tresărituri a membrelor, agitație, visuri urite și scrâșnirea dinților în timpul somnului. Deplasările limbricilor determină vii iritațiuni a terminațiunilor nervoase, dând naștere la fenomene reflexe, ca: convulsii, atacuri de epilepsie, hemiplegie, accidente cari simulează perfect meningita. Limbricii produc o substanță otrăvitoare, care absorbită de intestin intră în sânge, unde distrugând globulele roșii, produc anemia.

S'a crezut multă vreme, că limbricii se nutresc din conținutul intestinului, astăzi însă e dovedit că se nutresc cu sânge, pe care îl sug fixând gura de peretele intestinului. De aceia se observă o mare anemie și slăbire a întregului organism la aceia cari au limbricii și se neglijează complet necătându-se cu medici.

Ca să se previe îmbolnăvirea cu acești paraziți, trebuie să se întrebuițeze apa absolut curată, fil-

trată, din fântânile acoperite sau apa de izvor.

Dacă, însă, nu se poate avea asemenea apă, să se fiarbă bine apa în vase curate și răcindu-se să se întrebuițeze. Odată însă ce va vedeă cineva în materiile sale fecale un limbric, chiar fără să aibă simptome alarmante, trebuie, în interesul sănătății, să se prezinte la un doctor, căci trebuie să se gândească că poate mai sunt înăuntru.

Ca medicament specific limbricilor este «santonin» ce în asociație cu «calomelul» omoară și dă afară prin anus toți limbricii din intestin. Acest medicament se întrebuițează numai după prescripțiile doctorului care ține seama de vârsta și de rezistența organismului bolnavului.

Dr. Gh. Scripcă.

Doroholu.

Corespondență cu cititorii.

Domnului *Maxim I. Popescu Ricman*, com. Băbiciu, Romanați.

Leacuri în contra *tignafesului*, s'a mai scris și altă dată în «Albina», O doctorie oare-cum nouă care s'a întrebuițat mai întâiu prin Italia și Franța, și care a început a se sfătui și de către veterinarul român cu bun folos pentru caii cu tignafes, este aceea pe care o vom arăta aci.

Ea trebuie păstrată și dată cu multă luare aminte, fiind foarte otrăvitoare. Se prepară la farmacie.

Arseniat de stricnină, *un gram*.

Veratrină, *trei grame*.

Arseniat de fier citro-amoniacal, *30 grame*.

Alcool g. s.

Apă distilată, *300 grame*.

Se amestecă, și se dă câte o lingură pe zi în apă de băut, până se termină. După o lună se poate repetă încă odată.

Trebuie știut încă că nici această doctorie nu vindecă cu totul tignafesul, îl ușurează însă foarte mult.

Calului cu *durere de pântece*, să i se deă câte o lingură pe zi în apă de băut, sau în ovăz, din doctoria următoare, timp de vre-o zece zile.

Sulfat de sodă, *200 grame*.

Clorura de sodă, *100 grame*.

Bicarbonat de sodă, *50 grame*.

M. fă pachet.

Pe lângă aceasta se va mai îngriji ca animalul să fie hrănit cu fân, și grăunțe bune și adăpat regulat de trei ori pe zi.

Irimia Popescu.

Medic-Veterinar

Sfaturi sătencelor pentru creșterea gândacilor de mătase.

1. — A se spoii odaia unde se face creșterea, cu lapte de var de două ori, pe pereți și pe tavan. De asemenea să se lipească pe jos cu pământ galben, fără baligă.

2. — Sămânța de gândaci de mătase să nu se ție pe sobă, căci se arde, nici în sân, căci verinii eșiți sunt slabi și rămân trântori. Sămânța de înviat se poate pune pe un scaun, lângă sobă, chiar în cutia ei.

3. — În timpuri ploioase, ca să se usuce umezeala din odaie, ceea ce nu prieste vermilor de mătase, trebuie să se pue câțiva bulgări de var nestins într'o strachină pe jos, până când varul se face praf.

4. — Frunza de dud, ce se dă vermilor ca mâncare, nici odată nu trebuie să fie udă, mai ales de rouă, nici veștedă, uscată, sau încinsă. Este bine a se scutura frunza de umezeală și de praf, înainte de a se dă vermilor. Frunza trebuie ținută într'un

loc uscat și aerisit, întinsă pe o rogojină uscată, să nu fie grămada mare una peste alta, și din când în când trebuie răsfirată puțin.

5. — Odaia de creștere trebuie să fie pururea cu aer curat, fără miros de ceapă, usturoi, tutun sau băligar. Ferestrele să fie deschise de două ori pe zi, înainte de amiază și înainte de toacă, iar nu atunci când suflă vântul cald și secetos sau cu praf. La fereastră să fie o perdea de pânză, pentru ca soarele să nu lovească de a dreptul vermi. Iar când fereastra e deschisă, să fie lăsată jos perdeaua, pentru ca să nu intre praful. Măturatul Odăei să se facă cu o mătură udă sau cu un smoc de pelin umed, ca să nu se ridice praful peste vermi.

6. — Vermilor de mătasa le priește mai bine, cu cât sunt mai răriți și li se dă frunză mai multă când ajung la al treilea și al patrulea somn. Vermii trebuie primeniți în toate zilele, însă cu mâinile spălate curat și fără miros. Primeneala și rărirea se poate face mai ușor, dacă creșterea se face pe paturi așezate unul deasupra altuia. Paturile pot fi făcute din răchită subțire împletită sau din ostrețe de trestie. Intr'o odaie obișnuită se pot așeza unul peste altul 6—7 paturi.

7. — Când vine vremea ca vermi să înceapă a se urcă, să se întrebuițeze mai bine măturele, pae de rapiță, rapiță sălbatică, talaje de lemn, iar nici odată să nu se pue pe ramuri de plop sau orice alte ramuri care nu sunt uscate la soare cu o lună mai înainte, căci din acele ramuri verzi se aduce umezeala la vermi, din care pricină mor mulți. Dacă timpul este uscat în vremea urcării, geamurile trebuie ținute deschise toată ziua, luându-se pază însă în contra pisicilor, păsărilor, punând ostrețe la ferestre.

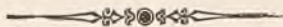
8. — Pentru a împedica înfluturarea până la tragerea gogoșilor ce se țin pentru trebuința casnică, se vor pune gogoșile într'un coș de nuele de răchită, acoperit cu pânză de sac, peste un cazan, cu apă clocotind, în timp de două ceasuri, ca să

pătrundă bine căldura în gogoși, care omoară, gândacul din ele. Apoi se pun gogoșile la uscat la aer iar nu la soare, căci într'altfel gogoșile își perd culoarea. Gogoșile care se vând Societății «Țesătoarea» nu trebuie omorâte, ci îndată după învelit se aduc la Societate, care le omoară în cuptoarele sale, la București, Str. Popa-Lazăr No. 4 (biserica Oborul nou).

9. — Tragerea borangicului cu mașina e mult mai bună de cât cum îl face rotăreasa și ar fi bine ca rotăreasa să-și procure o mașină de tras, pentru ca firul borangicului să fie tras în mod regulat.

10. — Din creșterea vermilor de mătase, nimica nu se perde. Scama care învelește gogoșa, cămașa rămasă pe verme la tras și toate resturile rămase la trasul borangicului se pot întrebuiți fierbându-le și apoi torcându-le, se fac stofe de mătase pentru mobile, ciorapi și velințe. Gândacul însuși este o bună mâncare pentru îngrășatul păsărilor; tot ce rămâne dela premenirea vermilor, adică foi de dud, se întrebuițează ca îngrășăminte la pomii roditori

11. — Indată după scoaterea gogoșilor, odaia de creștere trebuie curățită bine, aerisită și văruiată de două ori, ca să iasă mirosul vermilor de mătase, care nu este sănătos.

Cronica Săptămânii.

(8 — 14 Maiu).

Din Țară.

— La 8 Maiu MM. LL. Regele și Regina însoțiți de Principii Carol și Elisabeta, s'au întors în Capitală, din călătoria pe care au făcut-o pe Dunăre.

— Ziua de 10 Maiu a fost sărbătorită în întreaga țară, dar mai frumos a fost serbată la București, căci a luat parte însuși Suveranul, mulțumită înțelepciunii căruia poporul românesc se bucură de fericirea de a avea o zi ca aceasta. Zeci de mii de oameni au fost de față, în haine de sărbătoare, și au strigat «Să trăească!» Suveranului care de 42 ani conduce poporul românesc.

Serbarea s'a început cu un Te-Deum la Mitropolie oficiat de I. P. S. Mitropolitul Primat. Au fost de față M. S. Regele, Principii moștenitori, miniștrii țării, înaltul cler, funcționarii cei mai înalți, precum și atașajii militari streini.

După terminarea serviciului divin, M. S. Regele a încredințat noile drapеле sfințite în aceeași zi comandanților câtorva regimente și bataioane. Încredințându-vă acest drapel care este simbolul patriei, zicea M. S. Regele, către comandanții respectivi, sunt convins că vă veți vărsa la nevoie sângele pentru a-l apăra».

În urmă M. S. Regele, AA. LL. Prințesa Ferdinand, Prințesa Maria și prințesele Carol călări, au plecat pe bulevardul Universității, unde au primit defilarea elevilor școlilor și a trupelor.

Seara, Familia Regală a făcut o preumblare pe calea Victoriei frumos iluminată. Mulțimea a aclamat cu căldură pe Suverani și pe Principii iubiți.

— Biblioteca Fundației Universitare «Carol I» a încheiat printr'o serbare încă un an de viață. Se știe că această bibliotecă, atât de folositoare pentru studenți și profesori, se datorește M. S. Regelui, care a donat o însemnată sumă de bani pentru înființarea ei și care se interesează necurmat de mersul ei.

Serbarea s'a deschis în prezența d-lui Ministru al Instrucțiunii, a d-lor I. Kalinderu, administratorul Domeniilor Coroanei, C. Dumitrescu-Iași, Pompiliu Eliade, Tzigara Samurcaș, Bogdan, Onciu, profesori universitari etc.

D-l C. Dumitrescu-Iași a vorbit despre pregătirea pentru viață a studenților noștri. D-l Tzigara Samurcaș a citit darea de seamă a bibliotecii pe anul trecut, din care reiese că s'au citit 65.100 cărți, și că s'a îmbogățit cu peste 1000 volume. D-l Ministru al Instrucțiunii a îndemnat pe studenți să muncească fără preget pentru propășirea neamului.

M. S. Regele a bine-voit a primi în audiență pe d-l ministru al instrucțiunii, dimpreună cu d-l Rector al Universității din București și d-l bibliotecar al Fundației.

D-l C. Dumitrescu-Iași a prezentat M. S. raportul asupra mersului instituției, iar d-l Al. Tzigara Samurcaș un volum legat coprinzând tezele absolvenților universităților din București și din Iași și lucrările speciale tipărite în cursul anului din fondurile Fundației.

— Duminică 11 Mai, la orele 10¹/₂, dimineața s'a pus, în prezența AA. LL. RR. Prințesele Ferdinand și Prințesa Maria, piatra fundamentală a Palatului Camerei de Comerț și Bursei din București ce se construiește pe terenul din strada Doamnei colț cu strada Smârdan.

La această ceremonie au asistat d-nii Miniștri, reprezentanții înaltelor autorități, Deputații și Senatorii de Ilfov, reprezentanții Camerelor de Comerț din țară, membrii Camerei de Comerț din București, membrii Camerei de Meserii, membrii Comitetului și Corporațiunii Bursei, precum și comercianții și industriașii fruntași din Capitală.

Serviciul divin a fost oficiat de I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei, asistat de preoții bisericilor Sf. Nicolae Șelari și Doamnei.

După terminarea serviciului divin, d-l Assan, Președintele Camerei de Comerț, a pronunțat o cuvântare în care a arătat importanța serbarei. A răspuns d-l Anton Carp, Ministrul Agriculturii și Domeniilor și ad-interim al Industriei și al Comerțului.

Apoi s'a dat citire documentului referitor la punerea pietrei fundamentale, care s'a semnat de cei prezenți, și s'a zidit de AA. LL. RR. Prințesele și Prințesa României.

— Cu prilejul zilei de 10 Mai, Academia Română a ținut o ședință solemnă. A vorbit d-l D. Sturdza secretarul Academiei și prim ministru, despre însemnătatea acestei mărețe sărbători și în deosebi despre progresele mari pe cari le-a săvârșit țara în timpul celor 42 de ani de domnie glorioasă a M. S. Regelui.

— Joi 8 Mai s'a inaugurat localul societății preoțești, «Ajutorul» din bulevardul Carol (București).

— C. Lascar, fost subdirector al direcțiunii învăț. secundar și superior, a încetat din viață.

Defunctul lasă numai păreri de rău.

— Pe mica piață din str. Teilor din București, s'a ridicat o statuie

lui Vasile Lascăr, fost ministru. Inaugurarea monumentului a avut loc la 11 Maiu. D-l Emil Costinescu, ministru de finanțe, și V. Brătianu, primarul Capitalei, au rostit cuvântări arătând meritele aceluia al cărui monument s'a inaugurat.

— In Capitala țării s'a ținut al 12-lea congres al Asociației medicilor din țară. Intâia ședință s'a ținut la 11 Maiu, fiind de față d-nii I. Brătianu, ministru de interne. A. Saligni, președintele Academiei Române, I. Cantacuzino, directorul general al Serv. Sanitar, etc.

Din Străintate.

— In Belgia două trenuri s'au ciocnit. Două vagoane pline cu călători au fost sfărâmate. Sunt zeci de morți și peste o sută de răniți.

— Președintele republicii franceze, d-l Fallières, a vizitat pe regele Angliei la Londra. Primirea sa a fost foarte călduroasă.

— In Elveția au căzut ninsori ca și iarna. Semănăturile în multe părți sunt nimicite de îngheț și de viscol.

— S'a format o societate de medici la Berlin, petru cercetarea boalei cancerului (racuhir).

— Mitropolitul grec din Corița (Macedonia) se împotrivește ca Români din com. Pleasa să aibă biserică românească. Cel dela Florina, tot astfel pentru că Români dela Nevesca au și ei biserică românească.

— Scriitorul François Copée, membru al Academiei franceze, a murit.

— Guvernatorul persan din orașul Facbris a primit o scrisoare din partea Rușilor cu o somație către capi triburilor revoluționare, ca să plătească despăgubiri Rușilor jefuiți, și să le dea pe asasini. In caz contrariu, Rușii amenință că vor trece hotarul și vor nimici satele triburilor.

INFORMAȚIUNI

— Din clasa anului 1909, se va chema sub drapel un număr de 44.000 tineri pentru cadrele permanente, un număr de 3.414 tineri pentru cavaleria cu schimbul și un număr de 544 tineri pentru marina militară.

— La Budapesta, discutându-se budgetul ministerului de justiție, deputatul român Pop se plânge de faptul că în ultimul timp s'a numit în regiunile locuite de Români, judecători cari nu înțeleg limba română. S'a plâns de asemenea de marele număr de procese intentate presei naționalităților în ultimul timp.

Deputatul Issekutz răspunde d-lui Pop, declarând că șefii naționalităților desfășură o agitațiune contra statului, care trebuie pedepsită sever.

— Revistei «Țara noastră» din Sibiu, i s'au intentat două procese de presă. Intr'unul e dat în judecată d-l Octavian Goga, în al doilea redactorul responsabil O. Grita.

Rugăm călduros pe prietenii noștri institutori și învătători, ca cu prilejul împărțirii premiilor să aibă în vedere colecțiile revistei noastre între cărțile de premii.

Administrația.

„STEAU A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru intinderea invataturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinta contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotizatia este de cel putin doi lei pe an, iar pentru invatatori, preoti rurali si sateni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insoțite de cotizatia pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, Bucuresti.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membru*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sibișericii Autorele Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; Dimitrescu Proneop, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Crista S. Negulescu, *fost administrator al Casei Școlilor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar* — *Cenzori* Const. Alimăneșteanu, *moșier de muncă*; Preotul sconom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiunii plătiți (urmare).

D. Copcaru (Constanța), 1 leu; C. Neicu (Constanța), 1 leu; P. Popescu (Constanța), 1 leu; St. Ivanciu (Constanța), 1 leu; B. Economu (Constanța), 1 leu; Gh. Cristescu (Constanța), 1 leu; N. Lungulescu (Constanța), 1 leu; M. I. Perianu (Constanța), 1 leu; D. I. Petru (Constanța), 1 leu; I. Constantinescu (Constanța), 1 leu; C. Cornescu (Constanța), 1 leu; Iulia Cornescu (Constanța), 1 leu; N. Atanasiu (Constanța), 1 leu; Pr. C. Georgescu (Constanța), 1 leu; D-ra Lăpușneanu (Constanța), 2 lei; Vasile Popescu (Constanța), 1 leu; Const. Radu (Constanța), 1 leu; Constanța Alecu (Constanța), 1 leu; Elena Climescu (Constanța), 1 leu; Ștefania Urturari (Constanța), 1 leu; Alex. Gheorghiu (Constanța), 1 leu; Arnăutu Ioan (Constanța), 1 leu (Păun Drăgănescu Constanța), 1 leu; Pr. M. Paraschiv (Constanța), 1 leu; Sultana Mocancea (Constanța), 1 leu; L. Florescu (Constanța), 1 leu; Paraschița Binder (Constanța), 1 leu; Oprea Zaharia (Constanța), 1 leu; I. Titoreanu (Constanța), 2 lei. Stan Monciu (Constanța), 1 leu; Eufrosina Druropol (Constanța), 1 leu; I. Dideanu (Constanța), 1 leu; N. Salomon (Constanța), 1 leu; Oscar Vanilnescu (Constanța), 1 leu; Alexandru R. (Constanța), 1 leu; D. Boboc (Constanța), 2 lei; Pericle Melinte (Constanța), 1 leu; D-ra Dumitriu (Constanța), 1 leu; I. Drăgulin (Constanța), 1 leu; P. Dima (Constanța), 1 leu; I. Alexandrescu (Constanța), 1 leu; A. Bujoescu (Constanța), 1 leu; Teodora Bujoescu (Constanța), 1 leu; Sofia Agapian (Constanța), 2 lei; Emilia Mălinescu (Constanța), 2 lei; C. F. Mălinescu (Constanța), 2 lei; I. Atanasiu (Constanța), 1 leu; Alex. Dumitrescu (Constanța), 1 leu; Gh. Pantazin (Constanța), 1 leu; El. Polidor (Constanța), 1 leu; N. Constantinescu (Constanța), 1 leu; Paulina Izvoranu (Constanța), 1 leu; E. Marinescu (Constanța), 1 leu; A. Michăescu (Constanța), 1 leu; Justinu Boreru (Const.), 1 leu; E. Gheorghe (Const), 1 leu; P. Mihăescu (Const), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1908 este de 411, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 2178.

(Va urma în numărulv litor).

SOCIETATE IN COMANDITĂ

WEIL, JOSEPH & Co. Succ.

BUCUREȘTI, Str. Smârdan No. 5, Casa Țăranu.

Mare depozit de unelte și

Mașini agricole și industriale

•• SPECALȚĂȚI BREVETATE ••

Recomandă Domnilor Agricultori:

Pluguri de oțel originale Bächer de tot felul.

Grape de oțel originale Bächer mișcătoare, nemișcătoare, lanțate și canadiene cu arcuri ultima noutate

Garnituri de treerat din renumita fabrică *Hofherr & Schrantz* Viena. cele mai solide și cele mai bune în funcțiune.

Batoze de porumb cu abur, brevetate «Casali», din aceeași fabrică, cele mai căutate.

Vânturători No. 5 pe 4 roate de transport, originale *Hofherr & Schrantz*, Viena.

Trioare originale Heid, Stockerau brevetate, cu ventilație și table frezuite, toate mărimile.

Semănătoare prin împrăștiere, originale *Hofherr & Schrantz* 3,80 m. lățime, ultimul model perfecționat.

* Semănătoarele în rânduri, celebra marca *Unicum Drill*, brevetate, originale *Melichar*, cu aparat de semănat prin lingurițe de oțel nichelate extra-solide, a căror rezistență o garantăm zece ani de zile. (Ferițivă de semănătoare cu roțițe canelate, cari ușor expun semințele vătămării.

Presă hydraulică de vin, Teasuri și zdrobitoare de struguri din fabrica specială *Merrem & Knötigen*, Wittlich, Germania.

Motoare Austriace de precizie pentru combustibil benzină din fabrica *Obers & Bauer*, Viena.

Mori pe postament de stejar din fabrica *Hofherr & Schrantz*.

Pietre de moară din fabrica *Société Générale Meulière*. La Ferté sous Jouarre, Franța prima calitate, compuse din patru bucăți întregi fără pept, etc., etc., etc.

PREȚURI ȘI CONDIȚIUNI DE PLATA FAVORABILE

Se garantează soliditate și buna funcțiune

Cataloge la cerere gratis și franco